

37837

37837

Oče, odpusti jim...

FR. S. FINŽGAR

□ □ Bogu, □ □
kar je božjega

Ljubljana 1906

□ □ Založila □ □
Katoliška Bukvarna.

„Jaz sem prava vinska trta, vi
mladike. Kdor ostane v meni,
in jaz v njem, rodi veliko sadu.
Zakaj brez mene ne morete nič
storiti.“

Jan. 5, 15.

oooooooooooooooooooooooooooo

030058495

Z dovoljenjem kn. - škof. ordin. ljub-
ljanskega z dne 3. aprila 1906, št. 1539.

Gučranja molitev.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Vsemogočni, večni Bog, Oče, Sin in Sv. Duh, pred teboj ponižno klečim. Pobožno in iskreno te molim — tebe trojedinega Boga. Prva misel današnjega dne bodi posvečena tebi. Naj se dviga moja molitev kakor duhteče kadilo pred božji prestol.

Zahvalim te, da si me čuval nocojšnjo noč vsega zla. Zopet si mi podaril nov dan. Hvalim te, molim in slavim te!

Verujem v tebe, ker si neskončno resničen; upam v tebe, ker si vse-

mogočen, neskončno dobrotljiv in usmiljen. Ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in vse ljubezni vreden.

Prosim te, pomagaj mi, da preživim ta dan tebi v čast in sebi v zveličanje. Naj ne bo nobene misli, nobene besede in nobenega dejanja zoper tvojo sveto voljo. Podpiraj me v slabosti, varuj me v skušnjavah! Vodi in blagoslavljaljaj moja dela, katera vsa združujem z namenom in zasluženjem Jezusa, Marije in vseh svetnikov.

Iz dna duše sovražim vsak greh. Trdno sklenem, da se hočem vsakega varovati in se ogniti tudi vsake priložnosti, ki bi bila nevarna moji duši.

O Gospa moja, sveta Prečista, z vsem otroškim zaupanjem se zatekam v naročje tvojega usmiljenja. Varuj me danes, vselej in ob smrtni uri. Amen.

Sladko Srce Jezusovo, daj, da te bom ljubil vedno bolj in bolj.

(300 dni odpustka vselej.)

Sladko Srce Marijino, bodi moje rešenje. (300 dni odp. vsakikrat.)

Oče naš. — Češčena Marija. — Verujem v Boga. Čast bodi.

Večerna molitev.

Moj Gospod in moj Bog! Pristrčno te zahvalim za vse dobre, ki si mi jih podaril današnji dan. Tvoja roka me je varovala, tvoja moč podpirala. Hvala in slava tebi na veke!

Toda kaj sem delal današnji dan? Morda sem krenil na napačno pot? — Morda sem opustil mnogo dobrega, kar sem bil dolžan storiti? O Bog, prava luč, razsvetli me, da spoznam, kar je bilo grešnega.

(Izprašuj vest!)

Gospod, priznam, da sem ti vračal dobro s hudim. Usmili se me in odpusti mi! Gospod, če boš tehtal grehe in slabosti, Gospod, kdo bo obstal? Toda pri tebi je odpuščenje, ker si nam milosten in neizmerno usmiljen. V imenu Jezusovem te torej iskreno prosim: Bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku!

V tvoje roke, o Bog, izročim svoje telo in svojo dušo. Tebi priporočim tudi svoje starše, sorodnike in dobrotnike, žive in mrtve.

Obišči, prosimo te, Gospod, to prebivališče — in odženi od njega vsa zalezovanja ludega duha; tvoji sveti angeli naj v njem stanujejo ter nas varujejo v miru — in tvoj blagoslov bodi vedno nad nami. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo. (100 dni odp. enkrat na dan.)

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

(300 dni odp. vsakikrat za vse tri vzdihljaje; 100 dni, ako se moli le eden.)

Molitev pred podobo sveče družine.

O preljubeznivi Jezus, — ki si na zemlji izvoljeno družino posvetil — z neizrekljivimi čednostmi in zgledi svojega domačega življenja, — ozri se milostno na to našo družino, — ki kleče pred teboj prosi tvoje milosti. — Spomni se, da je ta družina tvoja, — ker se je tebi posebno posvetila in darovala. — Varuj jo milostno, reši jo ne-

varnosti, pridi ji na pomoč, — da v posnemanju tvoje svete družine ostane stanovitna, — tako, da ti bo na zemlji zvesto služila in te ljubila, — potem pa v nebesih večno hvalila.

O Marija, preladka Mati, — prosimo te, varuj nas, — ki trdno zaupamo, da bo tvoj edinorojeni Sin uslišal tvoje prošnje.

In tudi ti, častitljivi očak, sveti Jožef, — pridi nam na pomoč s svojim mogočnim varstvom — in izroči po Mariji naše prošnje Jezusu. Amen.

(300 dni odpustka vsakikrat za ude družbe krščanskih družin. — Leon XIII. 20. junija 1892.)

„Spomni se“.

Spomni se, o premila Devica Marija, — da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila,

ki je pod tvoje varstvo pribežal
— tebe pomoči prosil in se tvoji
priprošnji priporočal.

S tem zaupanjem navdan hitim
k tebi, o devic Devica in Mati;
— k tebi pridem, in pred teboj
vzdihujoč grešnik stojim; — nikar
ne zavrzi, o Mati Besede, mojih
besed, temveč milostno me po-
slišaj in usliši. Amen.

(300 dni odp. vsakokrat. — Pij. IX.
11. decem. 1846.)

Prva sveta maša.

(Vmes premišluj, ali moli sveti rožni venec.)

Začetek.

Usmiljeni Bog, nebeški Oče,
— ljubim te nad vse. — Iz srca
obžalujem svoje grehe — in trdno
klenem, več ne grešiti.

Tvojemu veličastvu — hočem
darovati nedolžno jagnje Jezusa,
— tvojega ljubega Sina.

Naj bo ta sveta daritev — tebi
v spodobno čast in hvalo;

in v vredno zahvalo za vse
prejete dobrote.

Naj za naše grehe zadostuje —
tvoji božji pravičnosti, — da dobim
milost kesanja in pokore — in od-
puščenje kazni za greh.

V zaupanju na to daritev te prosim, — daj meni in mojim staršem, — dobrotnikom in vsem vernim na zemlji — vse dobro za dušo in telo, — vernim dušam v vicaah pa večni mir in pokoj. Amen.

Pri evangeliju.

† Moj Gospod Jezus Kristus, — trdno vérujem vse, kar si nam razode in nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ vérovati. Daj mi milost, — da to sveto vero pred svetom spoznavam — ter po njej živeti in umrjem. Amen.

Pri darovanju.

Nebeški Oče, — darujem ti po mašnikovih rokah in po njegovem namenu — kruh in vino, -- ki se bosta spremenila v telo in kri Jezusa Kristusa, tvojega Sina. — S Srcem božjega Zveličarja združim

tudi svoje srce — in se tako tebi darujem z dušo in telesom. — Sprejmi Gospod, to daritev — v hvalo in čast svojemu imenu, — nam v blagor — in na korist svoji sveti Cerkvi. Amen.

Svet.

Svet, — svet, — svet si ti, o Gospod, — Bog vojnih čet. — Polna so nebesa in zemlja tvoje slave. — Hosana na višavah. — Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem. — Hosana na višavah.

Pri povzdigovanju.

Molim te, presveto Rešenje Telo Jezusovo, zame darovano na križu!

Jezus, verujem v te.

Jezus, upam v te.

Jezus, ljubim te nad vse.

Bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Molim te, presveta Rešnja Kri
Jezusova, zame prelita na križu!

Jezus, tebi živim.

Jezus, tebi umrjem.

Jezus, tvoj sem živ in mrtev.

Očisti me, Gospod, s svojo kr-
vjo in usmili se vernih duš v
vicah. Amen.

Večni oče, — darujem ti pre-
drago kri Jezusa Kristusa — v za-
doščenje za svoje grehe — in za po-
trebe svete katoliške Cerkve. Amen.

(100 dni odp. vsakikrat. — Pij VII.
22. sept. 1817.)

Pri obhajilu.

Gospod, — nisem vreden, da
greš pod mojo streho, — ampak
reci le z besedo, — in ozdravljena
bo moja duša. (trikrat.)

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo vérujem, da
si v zakramentu presvetega Reš-
njega Telesa resnično pričujoč, —

in te ponižno molim. — Ljubim te nad vse — in zato obžalujem vse svoje grehe. — Rajši hočem vse pretrpeti, — kakor tebe kdaj z grehom izgubiti. — Moja duša hrepeni po tebi, moj Bog. — Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem prejeti, — pridi v moje srce vsaj s svojo milostjo. — Pridi, — sprejem te kakor v resnici pričujočega — in se popolnoma sklenem s teboj. — Ne dopusti, — da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas vsemogočni Bog
† Oče in † Sin in Sveti † Duh.
Amen.

Zahvala.

Hvala tebi, nebeški Oče, — za vse milosti te svete maše. — Sprejmi jo v svojo čast in moje zveličanje. — Tvoj sveti blagoslov naj

me sprejmlja po vseh mojih potih
— in naj me vodi v večno življenje.

Čast bodi Očetu in Sinu in
Svetemu Duhu, — kakor je bilo
v začetku, — tako zdaj in vselej in
vekomaj. Amen.

Molitev po sveti maši.

Češčena Marija . . . (trikrat).

Češčena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

*

Molimo. O Bog, naše pribežališče in naša moč, ozri se milostno na ljudstvo k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, božje Porodnice, svetega Jožefa, njenega ženina, svojih svetih apostolov, Petra in Pavla, in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete Cerkve. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

*

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju; bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha. Ukroti naj ga Bog, použni zato prosimo. In ti, vodnik bojevne vojne, satana in druge

hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo močjo v pekel pahni. Amen.

(300 dni odpuska — Leon XIII. 6. januarja 1884.)

*

Presveto Srce Jezusovo, usmili se nas.

(Kdor po maši doda ta vzdihljaj trikrat, prejme odpustka 7 let in 7 kvadragen; ta odpustek se more darovati tudi vernim dušam v vicah. — Pij X. 17. junija 1904.)

Druga sveta maša.

Začetek.

O Gospod, podpiraj me svojega služabnika, da bom pobožno navzoč pri daritvi tvojega Sina. Razsvetli me, da jasno spoznam veliko skrivnost najsvetejše daritve, napolni moje srce z vero, upanjem in ljubeznijo.

Gospod, usmili se nas, Kristus usmili se nas!

Slava.

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so svete volje! Hvalite Gospoda vsi rodovi, hvalite Gospoda vsa ljudstva! Zakaj neomajano je njegovo usmiljenje za nas. Resnica Gospodova ostane vekomaj. Čast bodi Očetu in Sinu

in Svetemu Duhu, — kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, ki si prišei iz nebes in se učlovečil zato, da si prelił svojo kri za odpuščenje naših grehov, ponižno te prosimo, da bi na sodni dan čuli iz tvojih ust veselo razsodbo: Pridite, blagoslovljeni!

List.

Usmiljeni Zveličar, pravi Bog in pravi človek! Sam si izvolil, da te je rodila Devica v hlevcu. Do tridesetega leta si živel nepoznan in s težkim delom si posvetil tudi delo naših rok. Tri leta si hodil med rodnim ljudstvom, se postičul in molil, učil in delil dobrote. Pa lastno ljudstvo te je zaničevalo in klelo, v nezmerni bridkosti si potil krvave kaplje na Oljski

gori; tam te je izdal učenec — učitelja in dobrotnika, tam so te zapustili apostoli. Kakor nedolžno jagnje so te povezali in tirali po cestah in ulicah, krivo so pričali zoper tebe, pljuvali so nate, zbičali so te in s trnjem kronali, za Baraba so se potegnili, tebe zavrgli. Na križ so te obsodili in še križanega zasmehovali in mučili z grenko pijačo! O Gospod Jezus Kristus, ki si izvolil prebiti vse to grozno zaničevanje in strašno trpljenje, otmi nas večnega trpljenja in večne smrti. Kakor si otel razbojnika in odvedel seboj, podaj nam roko, reši nas in pri-tegni nas k sebi, ti, naša moč in naš večni cilj! Amen.

Evangelij.

Gospod Jezus Kristus, ti si oznanjeval: „Prosrite in boste pre-

jeli, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo“, in „karkoli boste prosili v mojem imenu, zaupajte, zgodilo se vam bo“. Daj, ko prosimo, trkamo in iščemo, da zavlada tvoj duh med nami. Duh ponižnosti in krotkosti, duh ljubezni in potrpežljivosti, da vdano zadenemo vsak svoj križ in se napotimo za teboj na Kalvarijo, kjer naj bo naše revno življenje vedna žrtev tebi v čast, bližnjemu v korist in nam v zvelišanje. Amen.

Darovanje.

Združim se s Kristusom odrešenikom, ki se sedaj nekrvavo daruje nebeškemu Očetu. Darujem ti, vseмогоčni Bog, samega sebe. Naj sem in ostanem na veke tvoj verni hlapec. — Darujem ti v prahu klečeč vse svoje grehe in napake. Tvoja neizmerna ljubezen do nas

grešnih ljudi naj jih požge in uniči!
V bridkem kesu očiščeno dušo mi
napolni z milostjo. Utrdi moj sklep,
da nikdar več ne grešim in te ne
razžalim. — Darujem ti tudi va.
svoja dobra dela. Malo jih je in
revna so. Ali, Gospod, ne glej na
moje slabosti. Očisti jih in sprejmi
v ljubezni, kakor dober oče dar
revnega otroka! Darujem ti hkrati
vse križe in bridkosti staršev,
bratov, sester in prijateljev. Tudi
za tiste te prosim, katere sem raz-
žalil, ali ki so mene žalili. Moč
presvete daritve naj izprosi vsem
ljudem obilo milosti, blage to-
lažbe, naj nas reši nevarnosti
in otme vseh nesreč na duši in
telesu.

Usmili se nas, Gospod, usmili
se nas po Jezusu Kristusu in pri-
zanesi nam.

Amen.

Predglasje.

(Psaln 99.)

Raduj se Gospoda ves svet!
Služite mu vsi in ukajte,
veseli hodite mu pet,
Jehova da Bog je, spoznajte!

Njegovi smo, stvarnik on nam,
mi paš smo njegovih ovčice.
V Gospodnji pristopimo hram
pet njega imenu slavice.

Njegovi dobroti ni mej,
in večna je milost Gospoda.
Zvestoba njegova naprej
ostane od roda do roda!

Povzdigovanje.

Bliža se trenutek nerazumljive
božje skrivnosti. Kerubi in Serafi
ne morejo umeti, kako brezmejna
je tvoja ljubezen, Kristus Gospod,
ko prihajaš na altar in se vsak dan

žrtvuješ Bogu Očetu v spravni dar za vesoljno človeštvo. Angeli božji so trepetali občudovanja, ko so videli, kako te je ljubezen povila v plenice in položila v borne jasllice. In še bolj trepetajo sedaj vsak dan, ko se za nas grešnike na altarju ogrinjaš v siromašno in skrivnostno podobo kruha in vina.

Gospod Jezus, tako nezmerno je to dejanje tvoje ljubezni in vse-mogočnosti, da si reven prah še oči ne upam dvigniti do tebe. Skrušen klečim pred teboj in te molim. O, pozdravljena brezma-dežna žrtev, ki si bila darovana na križu za me in za vse ljudi. Kristus Jezus, večni kralj, ti kri-žani človek -- zaradi človeka! Ozri se name, usmili se nas!

(Pri povzdigovanju presv. Rešnjega Telesa.)

Pozdravljam te, resnično telo Jezusa Kristusa!

Jezus, tebi živim!

Jezus, tebi umrjem!

Jezus, tvoj sem živ in mrtev!

(Pri povzdigovanju presv. Rešnje krvi.)

Pozdravljam te, dragocena kri
Jezusa Kristusa!

Jezus, bodi mi milostljiv!

Jezus, usmili se me!

Jezus, odpusti mi moje grehe!

Po povzdigovanju.

Vsemogočni Bog, ki si svet tako ljubil, da nisi prizanesel edinemu Sinu, da se nihče ki vanj, veruje, ne pogubi, ampak ima večno življenje: po tem preljubem Sinu te prosim, oprosti mojo dušo zemeljskih verig, da ti vsaj v tem trenutku presvete daritve daje dostojno slavo in hvalo. Steri mi okove greha. Res so moje zasluge tako majhne, da se po pravici retsem pred tvojo sodbo. Ali ob

tvoji desnici sedi On, katerega trpljenje se nekrvavo ponavlja na altarju. Kje naj iščem še drugega srednika? Jezus Kristus je sprava za naše grehe, večni zagovornik pri Očetu, najvišji svečenik, ki ni pretil tuje, ampak lastno kri za nas. On je brezmadežna žrtev, čisto jagnje, ki ni grešilo, pa je nosilo naše grehe na lesu, ozdravilo naše rane s svojo krvjo.

Ozri se torej, milostljivi Oče, na človečanstvo svojega Sina in prizanesi meni, svoji ubogi stvari. Poglej trpljenje Odrešenikovo in odpusti greh odrešenca. Molim in prosim te po svojem Odrešeniku, daj, da hodim po poti tvoje svete volje. Moj duh naj se združi z duhom tistega, ki se ni bal združiti se z našim mesom, Jezus Kristus, blagoslavljan na veke. Amen.

Oče naš.

Obhajilo.

Gospod Jezus, reven in ubog se bližam tvoji bogati, božji mizi. Verujem, da so v tebi skriti nezmerni zakladi in najslajše sladkosti za mojo dušo. Iskreno hrepenim po tebi. In vsled te globoke vere in prisrčnega koprnenja trdno upam, da me ne zavržeš — nevrednega grešnika. Res si ne upam, da bi te sedaj zavžil resnično v presvetem zakramentu. Toda vem in verujem kakor stotnik, da me lahko od daleč — tudi brez zakramentalnega obhajila — z eno samo besedo ozdraviš, z milostjo obogatiš in posvetiš. Kdor se je dotaknil le roba tvoje obleke, je bil ozdravljen. Ali ne bo veliko bolj ozdravljena duša, katera te prejme v sv. obhajilu, v resničnem ali vsaj duhovnem po veri in zaupanju. Pridi torej, o Gospod!

Zažgi v moji duši plamen popolnega kesa, vzbudi mi v srcu veliko ljubezen, preženi temo mojega razuma, ti prava Luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Vodi me k večnemu cilju; saj si Pot, Resnica in Življenje! Amen.

Konec.

Bodi ti ljubo, sveta Trojica, opravilo moje službe in daj, da bo daritev, ki sem jo nevreden daroval očem tvojega veličastva, tebi prijetna, in meni in vsem, za katere sem jo daroval, po tvojem usmiljenju spravna.

Po Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Blagoslovi nas vsemogočni Bog
† Oče in Sin in Sveti Duh. Amen

Spovedne molitve.

Priprava.

Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, ti nočeš smrti grešnika, ampak naj se izpreobrne in živi. Glej, ubogi grešnik, ki sem se ločil z grehom od tebe, se skesan zopet vračam. Bridkost polni mojo dušo, ko mi je prevdarjati grehe svojega življenja. Iz dna srca se jih hočem pokesati in hrepeneti po tvojem usmiljenju. Trdno upam, da se me usmiliš in mi prizaneseš. Ponižno in pobožno hočem prejeti zakrament sv. pokore. Svoj dobri namen želim združiti s tistim svetim namenom, s katerim je Jezus Kristus postavil ta zakrament v odpuščenje grehov.

Pridi, Sv. Duh, razsvetli mi mu, da prav spoznam svoje grehe;

Nagni mi voljo, da se jih resnično kesam, odkrisrčno spovem, zanje zadostujem in se resno poboljšam.

O Marija, usmiljena Mati, izprosi mi milost, da vredno prejmem zakrament sv. pokore.

Moj angel varih, moj sveti patron in vsi svetniki, posebno vi, blaženi spokorniki, ki ste zdaj po božjem usmiljenju, opravičeni in srečni, prosite zame grešnika.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.

Izpraševanje vesti.

Premisli najprej sledeče:

1. Kdaj sem bil zadnjič pri spovedi?
2. Ali sem zamolčal kak smrtni greh?
3. Ali sem se takrat resnično kesal svojih grehov in sklenil, da jih več ne storim?

4. Ali sem v smrtnem grehu preje sveto obhajilo? Ali se je to zgodilo o velikonočnem času?
5. Ali sem natančno opravil naloženo pokoro?
6. Ali sem po svoji moči popravil škodo, ki sem jo bil storil bližnjemu?

Potem izprašuj vest. Premisli, kateri je tvoj največji, kateri najnavadnejši greh. Če si smrtno grešil, izprašuj se o številu smrtnih grehov in o takih okoliščinah, ki izpreminjajo vrsto greha. Pomisli, če si storil smrtni greh vsak dan, vsak teden, vsak mesec, kolikrat na dan, na teden, na mesec?

Šele potem, ako se ti zdi potrebno, preberi še naslednja vprašanja!

1. O božjih zapovedih.

1. zapoved.

Ali sem radovoljno dvomil o kaki verski resnici? Ali sem rad poslušal govorjenje zoper vero? Bral veri sovražne spise? Ali sem bil nemaren za pouk v sveti veri? Ali sem mrmral zoper Boga? Ali sem storil kaj praznoverskega? Ali sem raztreseno molil? Ali sem opustil vsakdanje molitve? Ali sem opustil kako pobožnost, ker me je bilo sram?

2. zapoved.

Ali sem se šalil iz svetih reči? Ali sem lahkomišno izgovarjal sveta imena? Ali sem v jezi izgovarjal sveta imena? Ali sem klel? Ali sem kdaj brez potrebe ali po krivem prisegel?

3. z a p o v e d.

Ali sem ob nedeljah in praznikih brez potrebe opravljal hlapčevska dela? Ali sem ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi opustil sveto mašo? Ali sem prišel ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi znatno prepozno k sveti maši? Ali sem bil v cerkvi raztresen ali pa sem se vedel ondi nespodobno?

4. z a p o v e d.

Ali sem bil do staršev ali predstojnikov trmast ali surov? Ali sem jim želel kaj hudega? Ali sem jih žalil? jezil? ali nisem molil zanje? Ali jih kdaj nisem ubogal? Ali sem zasramoval stare ljudi?

5. z a p o v e d.

Ali sem koga tepel ali poškodoval? Ali sem koga zasramoval?

Mu želel kaj hudega? Ali sem imel v srcu srd in sovraštvo do koga? Ali sem koga zapeljal v kak greh? Ali sem trpinčil živali?

6. in 9. zapoved.

Ali sem radovoljno mislil kaj nesramežljivega? Ali sem radovoljno imel poželenje, da bi videl, slišal ali storil kaj nesramežljivega? Ali sem govoril kaj nesramežljivega ali pel kake nesramežljive pesmi? Ali sem radovoljno poslušal kaj nesramežljivega? Kaj takega bral ali drugim dajal brati? Ali sem prostovoljno gledal kaj nesramežljivega? Ali sem storil kaj nesramežljivega? Sam ali z drugimi?

7. in 10. zapoved.

Ali sem kaj vzel staršem? Ali sem drugim kaj vzel? Kaj in koliko? Ali sem goljufal? Ali sem

obdržal najdene ali posojene reči?
Ali sem poškodoval tuje blago?
Ali sem sprejel, kupil kaj ukrade-
nega? Ali sem imel namen krasti,
dasi potem nisem ničesar ukradel?

8. z a p o v e d.

Ali sem lagal? Ali sem s tem
drugim škodoval? Ali sem pri
drugih brez vzroka sumil kaj hu-
dega? Ali sem koga po krivem
dolžil kake napake? Ali sem brez
potrebe dalje pripovedoval napake
drugih?

2. *O cerkvenih zapovedih.*

Ali sem zapovedane postne dni
jedel meso? Ali sem opustil zapo-
vedano spoved in sveto obhajilo
o velikonočnem času?

3. *O poglobitnih grehih.*

Ali sem bil napuhnjen ali gizdav?
— Ali sem koga zaničeval? Ali

sem bil skop? — Ali sem bil trd do revežev? Ali sem bil nevoščljiv ali škodoželjen? Ali sem bil nezmeren v jedi in pijači? Ali sem bil jezen? — Ali sem bil prepirljiv? Ali sem bil len pri delu? Ali sem vestno izpolnjeval, kar je bila moja stanovska dolžnost?

4. O tujih grehih.

Ali sem se udeležil kakega tujega greha? Ali sem molčal h grehu drugih, ko bi jih bil moral posvariti ali naznaniti, da se zabrani greh in pohujšanje?

Kes.

Vsemogočni Bog, najpravičnejši, najsvetejši! — Vnovič sem hudo grešil. Zares, nisem vreden, da bi dvignil k tebi oči, jaz izgubljeni sin, tvoj nehvaležni otrok.

Ali sedaj vem in čutim, kako

bridko je, kadar zapustimo tebe, svojega Gospoda in Boga. Moji grehi in moja zanikarnost bi me tirala skoro do obupa. Ali tvoj ljubi Sin je umrl tudi zame. Zaradi ljubezni, s katero ljubiš to nedolžno jagnje, ki je bilo za nas darovano, me ne zavrzi in ne pahni od sebe. Usmiljenje naj potolaži tvojo božjo pravico. Prizanesi meni, grešniku, ki se resnično kesa in vse grehe sovraži iz ljubezni do tebe. Podeli mi, da mi bodo s sveto odvezo vsi grehi odpuščeni, da se stanovitno poboljšam in nikdar več ne odpadem od tebe.

Marija, pribežališče grešnikov, prosi za me!

Spoved.

Molitev pred spovedjo.

Prosim svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem.

Jaz ubogi grešnik se spovem Bogu vsemogočnemu, preblaženi Devici Mariji, vsem ljubim svetnikom in vam, častitemu mašniku, božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil — (tu se pove, kdaj) velikokrat in obilno grešil; posebno pa se obtožim.

(Sedaj se obtoži grehov. Skleni spoved s tem, da še enkrat obudiš kes.)

O moj Bog! Ti in vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem z njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal so mi, ker sem tebe, svojega 'najboljšega

Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, z njimi razžalil. Trdno sklenem s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti.

Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Po spovedi.

Najboljši Oče! Zahvalim te goreče, da si se me usmilil in mi dodelil milost svete pokore. Na veke bodi hvaljena tvoja nezmerna dobrota, ki nam je podarila po zaslugah tvojega Sina odpuščenje grehov. Vsa dela tvojih rok naj te proslavljajo in hvalijo tvoje usmiljenje. Ti sam si me klical — izgubljeno ovco — sam si me privedel k studencu milosti. Blagruj, moja duša, Gospoda in ne pozabi njegovega usmiljenja. Na veke naj

hvali moje srce Gospodovo dobrotljivost, ki me je zopet otel pogubljenja in prizanesel mojim grehom.

O da bi ti mogel vsaj nekoliko zadostiti za krivico, katero sem ti storil! Da bi vsaj nekoliko mogel zadostiti z dejanjem pokore za svoje grehe! Zato ponovim še enkrat svoj trdni sklep: nikoli več te nočem žaliti. Jezus, v tvoje usmiljenje upam. Pridi in pomagaj moji slabosti, da ne padem nikdar več.

Marija, sveta Prečista, tebi prav posebno priporočim svoje sklepe. Izprosi mi milost stanovitnosti do zadnje ure mojega življenja. Amen.

(Sedaj opravi, če je le mogoče, naloženo pokoro. Moli, če utegneš spokorni psalm.)

P s a l m 50.

Usmili se me, o Bog, po svojem velikem usmiljenju; * in po obilih dokazih svoje usmiljenosti izbriši mojo pregreho.

Operi me čimdalje bolj moje pregrehe, * in hudobije moje me očisti.

Ker spoznam svojo krivico, * in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil in hudo sem storil pred teboj; * da se izkažeš pravičnega v svojih besedah, in zmagaš, kadar te sodijo.

Zakaj glej, v hudobiji sem spočet, * in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, saj resnico ljubiš; * kar je neznano in skrivno v tvoji modrosti, si mi razodel.

Pokropi me s hisopom, in očiščen bom; * umij me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi slišati veselje in radost, * in potrte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz proč od mojih grehov; * in izbriši vse moje hudobije.

Čisto srce ustvari v meni, o Bog; * in pravega duha ponovi v mojem osrčju.

Ne zavrzi me izpred svojega obličja; * in svojega svetega duha ne vzemi od mene.

Povrni mi veselje svojega zveličanja; * in z močnim duhom me potrdi.

Hudobneže bom učil tvoja pota; * in brezbožniki se k tebi povrnejo.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja, * in moj jezik bo z veseljem hvalil tvojo pravičnost.

Gospod, odpri moje ustnice; * in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.

Zakaj ako bi bil hotel daritev, bi ti jo bil pač opravil; * (toda) nad žgalnimi darovi nimaš veselja.

Daritev Bogu je potr t duh; * skesanega in ponižnega srca, o Bog, ne zavržeš.

Stori milost, Gospod, Sijonu v svoji dobri volji; * da se sezdajo jeruzalemski zidovi.

Tedaj boš sprejemal daritev pravičnosti, darila in žgalne darove; * tedaj bodo na tvoj oltar pokladati teleta.

V. Spreobrne nas, Bog, naš zveličar.

O. In svojo jezo od nas odvrni.

Molimo. O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitev svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Obhajilne molitve.

Pred svetim obhajilom.

Bojim se in trepečem, ko se bližam grešni človek tvoji mizi, o Gospod Jezus Kristus. Zakaj večkrat sem omadeževal svoje srce. Misli in jezika nisem čuval in brzdal. Torej, božji Zveličar, strašno Veličastvo, k tvojemu studencu usmiljenja hitim. Pod tvoje varstvo se skrivam. Bojim se te — pravičnega sodnika, upam nate — usmiljenega odrešenika. Tebi, Gospod, razodevam svoje rane. Vem, da so moji grehi mnogi in veliki; zato se bojim. Ali upam v tvoje usmiljenje, katero je tako nezmerno. Ozri se milostno name, večni kralj, usliši me in povedi me k viru milosti in odpuščanja, ki nikdar ne usahne. Bodi pozdrav-

ljena, zveličavna žrtev, darovana zame na križu! Bodi moljena presveta kri mojega Jezusa, ki si tekla s križa in očiščevala grehe vesoljnega človeštva! Spomni se me, uboge stvari, odvzemi vse grehe, da očiščen na srcu vredno prejmem tvoje presveto Telo. Saj prihajam k tebi kot bolnik k zdravniku življenja; nečist k studentu usmiljenja; slepec k večni luči; revež in ubožec k Gospodu nebes in zemlje.

Pridi torej, o Jezus, pridi v moje srce! Ti edini si, ki nasitiš našo dušo. Kakor žejen jelen po studenčnici, tako hrepeni moja duša po tebi, o Jezus, živi studenec vode, ki teče v večno življenje.

Tri božje čednosti.

Obujenje vere.

Vérujem v tebe, pravi, trojedini Bog, — Oče, Sin in Sveti Duh, — ki si vse ustvaril, — ki vse ohranjuješ in vladaš, — ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. — Vérujem, da se je Sin božji učlovečil, — da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, — in da nas Sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. — Vérujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel — ter nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ vérovati. — Vse to verujem, — ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica, — in torej ne moreš ne goljufati in ne goljufan biti. — V tej veri hočem živeti in umreti. — O Bog, poživi mojo vero!

Obujenje upanja.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, — da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, — ki si je obljubil vsem, kateri izpolnjujejo tvoje zapovedi. — Zato tudi upam od tebe odpuščenja svojih grehov — in vseh drugih milosti, — katerih potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. — Vse to upam od tebe, — ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest — in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. — V tem upanju hočem živeti in umreti. — O Bog, utrdi moje upanje!

Obujenje ljubezni.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, — ker si največja dobrota in neskončno popoln, — in torej zavoljo samega sebe vreden vse lju-

bezni. — In ker ljubim tebe, — ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, — in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. — V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; — rajši hočem dati vse, — kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. — O Bog, vnemaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe. Amen.

(Sedem let in sedem kvadragen odpustka vsakikrat. — Benedikt XIV. 28 januarja 1756.)

Po svetem obhajilu.

Našel sem ga, katerega ljubi moja duša! — Moje srce te objema, moj Zveličar! — Obrni svoj obraz proč od mojih grehov! — Naj čutim vso sladkost, katero daje tvoja navzočnost. Ti moj kralj, spomni se moje revščine in mojih bridkosti! — Ti moj sodnik, prizanesi mi in usmili se me. — Ti zdravnik mojih ran, zaceli jih za veke. — Ti ženin moje duše — zaroči se z njo, da te nikdar več ne izgubi! — Ti moj vodnik in varih — vodi in varuj me po nevarnih potih življenja! —

Moja duša poveljuje Gospoda, in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Zakaj velike reči mi je storilon, ki je mogočen, in čigar ime je sveto.

Pridite nebeški angeli, pove-
ličujte z menoj Jezusa! Pridite

apostoli in mučenci, spoznavavci in device, hvalite z menoj Gospoda! Pridi, Marija, božja Mati in Devica, pomagaj mi, da se dostojno zahvalim svojemu Odrešeniku! Jezus, tebi čast in hvala vekomaj! Amen.

Daruj samega sebe Jezusu.

Sprejmi, Gospod, vso mojo prostost. Sprejmi moj spomin, moj razum in vso mojo voljo. Kar koli imam ali premorem, si mi podaril ti; vse to ti vrnem in izročim. Naj nad vsem popolnoma vlada tvoja volja. Daj mi ljubezen do tebe in svojo milost, in bogat bom zadosti in ne bom prosil nič drugega več.

(300 dni odpustka. — Leon XIII. 26. maja 1883.)

Duša Kristusova, posveti me.

Telo Kristusovo, zveličaj me.

Kri Kristusova, napoji me.
Voda strani Kristusove, operi
me.

Trpljenje Kristusovo, utrdi me.
O dobri Jezus, usliši me.
V svoje rane sprejmi me.
Od tebe se ločiti ne pusti me.
Pred hudim sovražnikom brani
me.

Ob uri moje smrti pokliči me.
In k tebi priti pusti me,
da bom s tvojimi svetniki
hvalil te —

od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odpustek 7 let po sv.obhajilu, druge-
krati 300 dni. — Pij IX. 9. januarja 1854.)

Molitev za odpuske.

Pred podobo križanega
Jezusa.

Glej, o dobri in presladki Jezus!
Pred tvojim obličjem se vržem na

kolena in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni milostno mojemu srcu žive občutke vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in najtrdnejši sklep poboljšanja; ko z globoko srčno ginjenostjo in žalostjo gledam in v duhu premišljujem tvojih petero ran in si stavim pred oči, kar je že prerok David v tvojem imenu govoril o tebi, o dobri Jezus: „Prebodli so moje roke in noge, prešteli so vse moje kosti.“

(Kdor odmoli po sv. obhajilu to molitev in dostavi še naslednjo, prejme popolni odpustek, ki ga lahko daruje za duše v vicah.)

Molitev po namenu sv. očeta.

O Bog, ozri se z očmi svoje neskončne milosti na svojo Cerkev, ki se tukaj na zemlji vojskuje. Razširi jo po vsem svetu, varuj,

vodi in ohrani jo v edinosti. Odvrni od nje pohujšanje in pregrehe. Daj ji moč zoper sovražnike tvojega svetega imena. Stori, da vsi krivoverci svoje zmote spoznajo in zapuste. Daj pravo edinost vsem krščanskim kraljem in oblastnikom. Ne zapusti ovčic moje črede, za katero je tvoj sin, Jezus Kristus, prelil svojo presveto kri. Daj, nebeški Oče, da bodo vsi tebe in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal, s Svetim duhom vred spoznali in častili. Amen.

Oče naš, Češčena Marija. Čast.
(Petkrat.) Apostolska vera.

Posvetitev Materi božji.

Češčena Marija.

O Gospa moja, o mati moja, tebi se vsega darujem; in da se ti vdanega skažem, ti danes, po-

svetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra mati, varuj me, brani me kakor svojo last in posest.

(100 dni odp. Pij IX. 5. avg. 1851.)

V spomin Kristusove smrtne ure.

1. Od šeste do devete ure je bila tema po celi zemlji. Oče naš.

2. In ob deveti uri je zaklical Jezus z močnim glasom: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Oče naš.

3. Jezus je spet zaklical z močnim glasom in je izdihnil svojo dušo. Oče naš.

V. Kristus je bil za nas pokoren do smrti.

O. Do smrti na križu.

Molimo. Gospod Jezus Kristus, ki si se za odrešenje sveta dal sra-

motno križati in si prelil svojo dragoceno kri v odpuščenje naših grehov, ponižno te prosimo, daj nam po smrti veselo priti v nebeški raj. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanijske za očitno službo božjo.

Litanijske presv. imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, odsvit Očeta,

Jezus, žar večne luči,

Jezus, kralj veličastva,

Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus ljubeznivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,
Jezus, oče prihodnjega veka,
Jezus, angel velikega sklepa,
Jezus najmogóčnejši,
Jezus najpotrpežljívejši,
Jezus najpokornejši,
Jezus krotki in iz srca ponižni,
Jezus, ljubíteľ čistosti,
Jezus, naš ljubitelj,
Jezus, Bog miru,
Jezus, začetnik življenja,
Jezus, zgled čednosti,
Jezus, goreči ljubitelj duš,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, oče ubogih,
Jezus, zaklad vernih,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,

Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrota,
Jezus, naša pot in naše življenje,
Jezus, veselje angelov,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,
Jezus, učitelj evangelistov,
Jezus, srčnost mučencev,
Jezus, luč spoznavavcev,
Jezus, čistost devic,
Jezus, krona vseh svetnikov.

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam,
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Jezus!

Vsega hudega — reši nas, o
Jezus!

Vsega greha

Svoje jeze

Skušnjav hudičevih

Duha nečistosti

Večne smrti

Zanemarjanja tvojih navdihov

Po skrivnosti svojega svetega
učlovečenja

Po svojem rojstvu

Po svojem detinstvu

Po svojem božjem življenju

Po svojih trudih

Po svoji smrtni bridkosti in
svojem trpljenju

Po svojem križu in svoji za-
puščenosti

Po svojih bolečinah

Po svoji smrti in svojem
pokopu

Po svojem vstajenju

Po svojem vnebohodu

Po svoji ustanovitvi najsve-
tejšega zakramenta

Po svojih radostih

Po svojem veličastvu

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Molimo. Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: „Prosrite in se vam bo dalo, iščiti in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo“, daj nam, te prosimo, gorečnost svoje božje ljubezni, da te bomo s celim srcem, z besedo in dejanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Daj nam, Gospod, da vedno v sebi ohranimo strah in ljubezen do tvojega svetega imena, ker nikdar ne nehaš voditi teh, ki jih utrdiš v stanovitnosti svoje ljubezni. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka enkrat na dan, —
Leon XIII. 16. jan. 1886.)

Molitev k presv. Rešnj. Telesu
se moli, kadar je izpostavljeno.

V. Kruh iz nebes si jim podelil.
(Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi.
(Aleluja.)

M o l i m o.

O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za vse dotrebe.

(Moli se navadno po litanijah ob nedeljah in praznikih; na predvečere in ob največjih praznikih se primerneje izpušča.)

M o l i m o.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče, poglej z očmi svoje neskon-

čne milosti naše bridkosti, nadloge in težave. Usmili se vseh vernih kristjanov, za katere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikov v roke dal in tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrnil, milostljivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, pogubne upore, vojsko, draginjo, bolezni in žalostne hude čase.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si

ga za pastirja naši škofiji postavil; podeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Prosimo, vsemogočni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel cesarsko vladarstvo, tudi raste v vseh čednostih, da bo, z njimi lepo ozaljšan, mogel greha se várovati, sovražnike zmagovati in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, v milosti dospeti.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in svetne gosposke in oblastnike, da bodo pospeševali vse, kar more pripomoči k tvoji časti, k našemu zveličanju, k miru in sreči vsega krščanstva.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da moramo prositi, za svoje prijatelje

in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Podeli nam, Bog, miru, pravo edinost v veri brez vsega razdora in vsake ločitve. Obrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, Gospod, bodi vedno priporočeno vse naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj uživati in tukaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam podeli Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odreše-

niku, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Litanije presv. Srca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

Srce Jezusovo, v Materi Devici

od Svetega Duha upodobljeno,

Srce Jezusovo, z Besedo božjo v
osebi zedinjeno,

Srce Jezusovo, neskončno veli-
častno,

Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,

Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,

Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
nebeška,

Srce Jezusovo, žareče ognjišče
ljubezni,

Srce Jezusovo, posoda ljubezni in
pravice,

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
polno,

Srce Jezusovo, globočina vseh čed-
nosti,

Srce Jezusovo, vse hvale vredno,

Srce Jezusovo, kralj in središče
vseh src,

Srce Jezusovo, v katerem so vsi
zakladi modrosti, in vednosti,

Srce Jezusovo, v katerem biva
vsa polnost božanstva,

Srce Jezusovo, nad katerim ima
Oče posebno veselje,
Srce Jezusovo, iz čigar polnosti
smo vsi prejeli,
Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
višav,
Srce Jezusovo, potrpežljivo in
neskončno usmiljeno,
Srce Jezusovo, bogato za vse, ki
te kličejo,
Srce Jezusovo, vir življenja in
svetosti,
Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,
Srce Jezusovo, z zasramovanjem
nasičeno,
Srce Jezusovo, zavoljo naših hu-
dobij potrto,
Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
Srce Jezusovo, naše življenje in
vstajenje,

Srce Jezusovo, naš mir in naša
sprava,
Srce Jezusovo, daritev za grešnike,
Srce Jezusovo, zveličanje v tebe
upajočih,
Srce Jezusovo, upanje v tebi umi-
rajočih,
Srce Jezusovo, sladkost vseh svet-
nikov.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

V. Jezus krotki in iz srca ponižni.
O. Upodobi naše srce po svojem
Srcu.

Molimo. Vsemogočni, večni
Bog, ozri se na Srce svojega pre-
ljubega Sina in na češčenje in
zadoščenje, ki ti ga opravlja v

imenu grešnikov, in po njem potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(300 dni odp. vsakikrat. — Leon XIII.)

[Kadar se molijo samo litarije do tukaj, se pristavi Oče naš, Češčena Marija (trikrat) in Čast bodi.]

Posvetitev presv. Srcu Jezusovemu.

(Moli se najprimerneje na praznik presvetega Srca Jezusovega ali v nedeljo za njim in ob prvih petkih, oziroma prvih nedeljah.)

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, ozri se na nas, ki v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem. Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato

se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presvetemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali, mnogi pa so tvoje zapovedi zaničevali in te zavrgli. Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in potegni vse k svojemu svetemu Srcu. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili; daj, da se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo uboštva in lakote. Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zmota ali loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Kralj bodi tudi vseh tistih, ki žive v stari zmoti poganstva; reši jih iz teme in privedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno in blagonosno prostost; daj vsem

narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo, slava in čast mu vekomaj! Amen.

Molitev za vse potrebe

se pristavlja pri javnih večernicah ob nedeljah in praznikih; glej stran 59.

(Za sklep:)

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Lavretanske litanije Matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati prečista,
Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,
Mati deviška,
Mati ljubezniva,
Mati čudovita,
Mati dobrega sveta,
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,
Devica najmodrejša,
Devica častitljiva,
Devica hvalevredna,
Devica mogočna,
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice.

Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna,
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja zaveze,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučencev,
Kraljica spoznavavcev,
Kraljica devic,

Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega
greha spočeta,
Kraljica presvetega rožnega venca.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

(300 dni odpust. vsakikrat. — Pij VII.,
30. sept. 1817.)

Molitev k presv. Rešnjemu Telesu

(se moli, kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim po-
delil. (Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi.
(Aleluja.)

M o l i m o.

O Bog, ki si nam v čudežnem
zakramentu spomin svojega trplje-

nja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. (Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.)

Molitev k Materi božji.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči:

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Podeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod

Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. (Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

Cerkvene antifone in prošnje do Matere božje.

A. Od prve adventne nedelje do božiča.

Premila Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

M o l i m o. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

B. Od božiča do svečnice.

Premila Mati Zveličarjeva . . .
itd. (kakor pred božičem.)

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Božja Porodnica, prosi za nas!

M o l i m o. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti

začetnika življenja, Gospoda našega
Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

C. Od svečnice do velikega četrтка.

Zdrava, o nebes Kraljica;
Zdrava, angelov gospa;
Zdrava korenina; zdrava vrata,
Iz katerih svetu luč je prisijala.

O veseli se, Devica slavna,
Nad vse krasna;
Bodi zdrava, o prelepa,
Prosi za nas Kristusa!

V. Dovolj, naj te hvalim, o
sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper sovraž-
nike svoje.

Molimo. Podeli nam, milost-
ljivi Bog, pomoč v naši slabosti,
da ki obhajamo spomin svete božje
Porodnice, s pomočjo njene pri-
prošnje od svojih grehov vstanemo.
(Po istem Kristusu, Gospodu na-
šem. Amen.)

D. Od velike sobote do prve pobinkoštné nedelje.

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.
Zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja,

Je vstal, kakor je rekel, aleluja.

Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjem svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil; daj, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

E. Od prve pobinkoštné nedelje do adventa.

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k

tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej naša pomočnica svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

Molitev k sv. Jožefu.

Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči. (Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.)

Molitev za vse potrebe.

Moli se po litanijah ob nedeljah in praznikih; na predvečere se primerneje izpušča.

Ponižno te prosimo, Gospod, razveži milostno naših grehov vezi, in po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov ohrani nas, svoje služabnike, naše dobrotnike

in naše družine v vsej svetosti. Očisti grehov in hudobije vse naše sorodnike in prijatelje, in napolni jih z lepimi čednostmi. Podeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino. Skaži milost našim prijateljem in neprijateljem. Obvaruj to duhovnijo z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in povodnji; in podeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., vso našo duhovsko in svetno gosposko in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes na nas in ostani vedno pri nas. — Po Gospodu

našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj živi in kraljuje v edinosti
Svetega Duha, Bog od vekomaj
do vekomaj.

O. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno
pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

**Pri pobožnosti svetega rožnega venca
v oktobru.**

(Po lavretanskih litanijah naj se moli
namesto molitve „K sv. Jožefu“ in „Za vse
potrebe“ samo naslednja molitev.)

K tebi, o sveti Jožef pribežimo
v svojih stiskah, in ko smo na
pomoč poklicali tvojo presveto
nevesto, prosimo zaupljivo tudi
tvojega varstva. Pri ljubezni, ki
te je vezala z brezmadežno Devico,
božjo Materjo, in pri očetovski
ljubezni, s katero si objemal dete

Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo.

O preskrbni varih svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas ljubeznipolni oče, vsako kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varih, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdam otel dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog.

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angeli in nadangeli,

prósite za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov,

Sveti Janez Krstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,
Sveti Peter,
Sveti Pavel,
Sveti Andrej,
Sveti Jakob,
Sveti Janez,
Sveti Tomaž,
Sveti Jakob,
Sveti Filip,
Sveti Jernej,
Sveti Matej,
Sveti Simon,
Sveti Tadej,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
Vsi sveti apostoli in evangelisti,
Vsi sveti učenci Gospodovi,
Vsi sveti nedolžni otroci,
Sveti Štefan,
Sveti Lavrencij,
Sveti Vincencij,

Sveti Fabijan in Sebastijan,
 prosita za nas!
Sveti Janez in Pavel,
Sveti Kozma in Damijan,
Sveti Gervazij in Protazij,
Vsi sveti mučenci,
Sveti Silvester,
Sveti Gregorij,
Sveti Ambrozij,
Sveti Avguštin,
Sveti Hieronim,
Sveti Martin,
Sveti Nikolaj,
Vsi sveti škofje in spoznavavci,
Vsi sveti učeniki,
Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Domi nik,
Sveti Frančišek,
Vsi sveti mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,
Sveta Lucija,
Sveta Neža,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija,
Vse svete device in vdove,
Vsi svetniki in svetnice božje.

Bodi nam milostljiv,
prizanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv,
usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega — reši nas, o Gospod

Vsega greha

Svoje jeze

Nagle in neprevidene smrti

Skušnjav hudičevih

Jeze, sovraštva in vse hude volje

Duha nečistosti

Treska in hudega vremena

Šibe potresa

Kuge, lakote in vojske

Večne smrti

Po skrivnosti svojega svetega učlo-
večenja

Po svojem prihodu

Po svojem rojstvu

Po svojem krstu in svetem postu

Po svojem križu in trpljenju

Po svoji smrti in svojem pokopu

Po svojem svetem vstajenju

Po svojem čudežnem vnebohodu

Po prihodu tolažnika Svetega Duha

Na dan sodbe

Mi grešniki, — prosimo te, sliši nas!

Prizanesi nam, — prosimo itd.

Odpusti nam,

Pripelji nas k pravi pokori,

Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev,

Ohrani apostolskega pastirja in vse
cerkvene stanove v svoji sveti
veri,

Ponižaj sovražnike svete Cerkve,

Varuj našega cesarja,

Daj krščanskim kraljem in oblast-
nikom mir in pravo soglasje,

Daj vsemu krščanskemu ljudstvu
mir in edinost,
Potrdi in ohrani nas vse v svoji
sveti službi,
Povzdigni naše misli k nebeškim
željam,
Povrni vsem našim dobrotnikom
z večnimi darovi,
Reši duše naše in naših bratov, so-
rodnikov in dobrotnikov večnega
pogubljenja,
Daj in ohrani sad zemlje,
Daj vsem vernim dušam večn
pokoju,
Usliši nas,
Sin božji,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizaneši nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . (Dalje tiho.)

V. In ne vpelji nas v skušnjavao.

O. Temveč reši nas hudega.

Molitev k presv. Rešnjemu Telesu.

se moli, kadar je izpostavljeno.

V. Kruh iz nebes si jim podelil.
(Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi.
(Aleluja.)

M o l i m o.

O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo

sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. (Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.)

Navadne molitve po litanijah.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč;
Gospod, hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se sramujejo, * kateri mi strežejo po življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi, * kateri mi hudo želé.

Zavrnejo naj se hitro osramočeni, * kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in veselé naj se v tebi vsi, kateri te iščejo; * in kateri ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno govoré: Hvaljen bodi, Gospod!

Jaz pa sem revež in siromak, * Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti, * Gospod nikar se ne múdi!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, * kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod, močen stólp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov,

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod, ohrani in váruj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, Gospod, našega cesarja in usliši nas na dan, ko kličemo k tebi.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za verne duše v vicah.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč
iz svetišča.

O. In váruj jih s Sijona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride
k tebi.

M o l i m o.

O Bog, ki ti je lastno, da vedno
usmiljenje skazuješ in prizanašaš,
sprejmi naše prošnje, naj nas in
vse tvoje služabnike, katere veže
grehov veriga, milostno odveže
tvoje dobrohotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše
ponižne prošnje in odpusti nam
grehe, ki se ti jih obtožimo, da
nam z odpuščanjem vred dobrot-
ljivo mir podeliš.

Skaži nam milostno, Gospod
svoje neizrekljivo usmiljenje, da
nas vseh grehov odvežeš, in kazni,
ki jih zanje zaslužimo, rešiš.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitev svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga za pastirja naši škofiji postavil; podeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Prosimo, vsemogočni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel ce-

sarsko vladarstvo, tudi raste v vseh
čednostih, da bo, z njimi lepo
ozaljšan, mogel greha se varovati,
sovražnike zmagovati in k tebi, ki
si pot, resnica in življenje, v milosti
dospeti.

O Bog, ki od tebe izhajajo
svete želje, dobre misli in pravična
dela, daj svojim služabnikom tak
mir, ki ga svet ne more dati, da
bodo naša srca tvojim zapovedim
vdana, in da bodo časi po zatrtem
strahu pred sovražniki s tvojo po-
močjo varni in mirni.

Užgi, Gospod, naša srca z
ognjem Svetega Duha, da ti bomo
s čistim telesom služili in z ne-
omadeževanim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik
vseh vernih, podeli dušam svojih
služabnikov in služabnic odpuščenje
vseh grehov, da usmiljenje, ki so

ga vedno želele, s pobožnimi prošnjami dosežejo.

Začni, prosimo Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začnó in po tebi začeta končajo.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih, ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še živé, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog ód vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom.

V. Vsemogočni in usmiljeni
Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
božji počivajo v miru.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Sveti križev pot

sv. Leonarda Porto-Mavriškega.

Sveti križev pot je pobožnost, pri kateri duhu spremljamo božjega Odrešenika ob štirinajstih postajah, odtlej, ko je bil k smrti obsojen, pa dotlej, ko je bil v grob položen ter obenem premišljujemo njegovo bridko trpljenje in smrt.

M o l i m o. Začni, prosimo Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začnó in po tebi začeta končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(K e s a n j e.) Usmiljeni Jezus, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in vse ljubezni vreden; iz vsega srca se kesam, da sem te razžalil, o največja dobrota.

(N a m e n.) Darujem ti ta sveti križev pot v čast tistega — trpljenja polnega pota, po katerem si hodil zame ubogega grešnika. Prejeti želim svete odpustke in moliti na vse tiste namene, za katere so bili podeljeni. O Jezus, sprejmi jih zame in po rokah Marije Device za uboge verne duše v vicah, (zlasti za ...*)

Daj mi Gospod, po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

*) Naredi namen, en popolni odpustek prejeti zase, druge vse pa daruj vernim dušam, katerim želiš pomagati. Lepa navada je, vse odpustke darovati Mariji Devici, da jih ona obrne v prid tistim dušam, katerim najbolj želi.

Prva postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

V. Molimo te, Kristus in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, ko je poslušal in sprejel krivično sodbo. Vedi, da so hudobije tvojega jezika bile tiste lažnjive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega Jezusa obsodil k smrti. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in vzdihni bolj s srcem kakor z usti:

O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Torej za takó nevredno stvar se ponižaš, da zovoljo nje greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celo obsoditi k tako sramotni uri. Oh, to me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad tolikimi grehi mojega

jezika; studijo se mi in bridko jih obžalujem. Zato bom po vsem tem križevem potu prosil in klical: Moj Jezus, usmiljenje! Moj Jezus, usmiljenje!

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako je dobri Jezus radovoljno objel sveti križ, in s kakšno krotkostjo je prenašal udarce in žalitve hudobnega ljudstva. Ti pa ves nepotrpežljiv bežiš pred križem, kar le moreš. Ali

ne veš, da brez križa ne prideš v nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu in reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi težki križ, ki so ti ga naložili moji grehi. Ljubi Zveličar, daj mi moč, da bom voljno objel vse križe, ki jih zaslužijo moje velike pregrehe, daj mi tudi milost, da se ločim s tega sveta v ljubezni do svetega križa; goreč od te ljubezni naj tudi jaz želim, kakor tvoja služabnica sveta Terezija: Trpeti ali umreti! Umreti ali trpeti!

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, kako Jezus, zavoljo izgube toliko krvi oslavljen, prvič pade pod križem. Glej, kako ga s pestmi bijejo in z nogami sujejo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre svojih ust, ampak trpi in molči. Ti pa si že zavoljo lahkinih križev nevoljen, godrnjaš, se pritožuješ in morda celo preklinjaš! Odpovej se vendar svoji nepotrpežljivosti in svojemu napuhu, in prosi svojega Gospoda, rekoč:

O preljubeznivi Odrešenik! Glej, pred tvojimi nogami kleči nesrečen grešnik. Kolikokrat in kako hudo sem grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč svojo sveto roko. Pomagaj

da ves čas svojega življenja več
ne padem v smrtni greh, in
da si tako zagotovim po smrti
večno zveličanje.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno
Mater.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kolika bolečina je presunila
srce Jezusu, in kolika bridkost je
zadela srce Matere Marije, ko sta
se srečala! „O nehvaležna duša“,
— ti kliče žalostna Mati — „kaj ti
je storil moj Sin?“ In v bolečinah
te praša Jezus: „Kaj ti je storila
moja Mati?“ O zapusti vendar

svoj greh, ki je kriv najine tolike bridkosti. Grešnik, kaj praviš na to? — Vzdihni iz srca in reci:

O božji Sin Marijin! O presveta Mati Jezusova! Potrt in skesan klečim pri vajinih nogah. Zakaj jaz sem kriv vajine žalosti; s svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajini srce. Ves osramočen in skesan vaju prosim: Odpustita mi! Usmiljenje, o Jezus, usmiljenje, o Marija! Podelita mi milost, da vaju ne bom žalil nikdar več, in da bom s sočutjem pre-mišljeval vajino trpljenje in vajine bolečine.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Peta postaja

Simon iz Cirene pomaga
Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, da si ti, kakor ta Simon, ker si preveč vdan sladnostim tega sveta in zato križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nevoljo, ker se ga ne moreš ubraniti. Vzdrami že vendar svoje srce in usmili se svojega težko obloženega Gospoda. Sprejmi radovoljno vse težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče, in prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, ampak zanje Bogu tudi hvalo dajati. Moli torej in reci:

O moj preljubeznivi Jezus! Zahvalim te za premnoge priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O

moj Bog, daj mi milost, da bom vse križe tega življenja potrpežljivo nosil in si s tem pridobil večnih dobrot. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.

Oče naš. Češćena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišluj na prtü presveto obličje svojega Zveličarja, in ginjen od ljubezni do njega, si prizadevaj, vtistniti si globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, ako boš živel s to podobo v

srcu; in nad vse srečen boš, ako boš s to podobo v srcu stopil tudi v večnost. Da boš pa vreden tolike milosti, se obrni k svojemu Gospodu in ga prosi, rekoč:

O moj trpeči Zveličar! Prosim te, vtisni v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom vedno nate mislil, tvoje bridko trpljenje imel pred očmi in obžaloval svoje grehe. O Jezus, zavaljo tebe hočem svojo dušo napolnjevati z bridkostjo, in svoje grešno življenje hočem objokavati do smrti.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, tvoj Gospod in Odrešenik, na zemlji leži, oslavljen od bolečin, teptan od svojih sovražnikov in zasramovan od razdivjanega ljudstva. Pomisli, da ga je ponižala tvoja prevzetnost in vrgel tvoj napuh. Zapusti vendar svoj greh in z bridkim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O presveti moj Odrešenik! Vidim sicer, da pod težkim križem potrč ležiš na zemlji, vendar te molim in častim, kakor svojega vseмогоčnega Boga. Iz ljubezni do tebe sklenem, zatirati

svojo prevzetnost. Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da vse poniževanje sprejemem z voljnim srcem, in da tako zaslužim s teboj povišan biti v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Osma postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako zelo ti je treba žalovati: najprej zavoljo Jezusa, ki toliko zate trpi; in potem še zavoljo sebe, ki si tako nehvaležen, da se hočeš le veseliti in ne nehaš

njega žaliti. Kako moreš ostati še trd, če premisliš, kaj tvoj Odrešenik zate trpi. Poglej, kako je Jezus milostljiv do žalostnih žen. Obrni se k njemu tudi ti z zaupanjem in moli s skesanim srcem:

O moj ljubeznivi Zveličar; zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti! Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga skazal žalujočim ženam. O Gospod, ozri se name z milostnimi očmi, da bom po svoji smrti tudi jaz tebe poln tolažbe mogel videti.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Deveta postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s koliko bolečino Jezus tretjič pade pod križem. Glej, kako Zveličarja to krotko in nedolžno jagnje, neusmiljeno sujejo in semtertja vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinu božjega tako grozovito mučiš! Grešnik, ali ni tvoj ves potrti Jezus vreden tvojih solz? Reci torej z žalostnim srcem:

Vsemogočni Bog, ki držiš s svojim prstom nebo in zemljo, kdo te je tako neusmiljeno vrgel? Oh, to so storile pregrehe, v katere sem se povračal, in krivice, ki sem jih ponavljal. Od grehov ni nehala moja hu-

dobnost, in tako sem ž njimi množil
tvoje bolečine. Toda poglej, o
Gospod, zdaj skesan klečim pri
tvojih nogah in s tvojo milostjo
trdno sklenem: Ne bom grešil
nikdar več, moj Bog, nikdar več!

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Deseta postaja.

Jezusa slečejo in mu ponu-
dijo vina z žolčem meša-
nega.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako
Jezusa vsega ranjenega zdaj še
slečejo, in kako mu ponudijo grenke
pijače. Poglej, kako Gospod trpi
za tvojo nesramežljivost in

nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočutja? Poklekni knogam svojega tako osramočenega Zveličarja in reci:

O žalostni Jezus, kolik je razloček med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, s krvjo oblit in poln grenkosti, jaz pa ves v prijetnosti, nečimrn in poln sladnosti ali vsaj želim tak biti. Oh, jaz nisem na pravi poti! Moj Bog, daj mi milost, da izpremenim svoje življenje, in ogreni mi vse posvetne prijetnosti, da bom namesto njih odslej želel, okušati le bridkosti tvojega trpljenja, in da bom tako vreden, uživati kdaj s teboj nebeško veselje.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Enajsta postaja.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah meso in žile z žebli prebodli. Kako je to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo Zveličarja! Žaluj vsaj zdaj nad svojimi grehi in moli:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Presuni vendar moje trdo srce s sveto ljubeznijo do tebe. In ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli tvoje roke in noge prebodli ter te prebili na križ, daj mi to milost, da dušna bolečina prebode tudi moje srce in

na križ pribije vse moje
hude želje. Naj bom v življenju
in smrti s teboj križan, v nebesih
pa s teboj poveličan.

Oče nas. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmiii se nas;

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premi-
šluj, kako tvoj Odrešenik na križu
visi in umira. Glej, kako smrtno
bled je njegov sveti obraz. Poslu-
šaj, kako prosi odpuščanja tistim,
ki ga križajo in žalijo. Skesanemu
razbojniku obljubi sveti raj; svojo
Mater izroči Janezu in svojo dušo

priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič nagne glavo in umrje. — Tako je torej tvoj Odrešenik umrl; umrl na križu z avoljo tebe! O moja duša, glej mrtvo obličje Zveličarjevo in ne hodi proč drugače, kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni k Jezusu:

O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so moji grehi tebi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker sem te križal. Ali, koliko tolažbo čuti moja duša, ko slišim, da na križu moliš tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, z avoljo tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni, kakor skesani grešnik, ki je umiral na

tvoji desnici in slišal tvoje besede:
Danes boš z menoj v raju.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, - o Gospod!

O. Usmili se nas!

Trinajsta postaja.

Jezusa snamejo s križa in
polože Mariji v naročje.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč
bolečin, ki je prebodel srce Mariji,
ko je vzela v naročje svojega mrt-
vega Sina. Ko ga je gledala vsega
ranjenega, so se ji ponovile vse
bolečine njenega rahločutnega srca.
Ali kaj je bil ta meč, ki jo je
ranil? Greh je bil, ki je vzel
življenje ljubljnemu Sinu.

Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci:

O Kraljica mučencev, kdaj bom vreden prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti! O nebeška gospa, izprosi mi milost, da bom vedno žaloval zavoljo svojih grehov, ki so tebi prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj tukaj žalujem in trpim, upam in ljubim, potem pa v tvojem varstvu umrjem in pridem v tvojo družbo.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Štirinajsta postaja.

Jezusa polože v grob.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali sveti Janez, Marija Magdalena in vsi prijatelji Jezusovi, ko je bilo njegovo telo v grob položeno. Najbolj pa premišluj, kako neutolažljivo bridkost je čutilo srce Matere Gospodove, ko je videla, da nima več ljubega Sina. Ko v duhu gledaš njene solze, se moraš pač sramovati, da si med svetimi križevim potom kazal tako malo sočutja. Vzdrami se vsaj zdaj pri zadnji postaji! Poljubi spoštljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v bridki žalosti moli k svojemu Gospodu:

O usmiljeni Jezus, ki si hotel iz ljubezni do mene sprejeti tolike

bolečine križevega pota, molim te
v grobu ležečega Po zasluženju
svojega trpljenja mi podeli milost,
da prejmem za popotnico v večnost
— tvoje presveto Rešnje Telo;
moje zadnje besede naj bodo:
„Jezus, Marija, Jožef“; in naj bo,
kakor tvoj, tudi moj zadnji vzdih-
ljaj: „Oče, v tvoje roke iz-
ročim svojo dušo.“ Z živo
vero, trdnim upanjem in gorečo
ljubeznijo naj s teboj in za tebe
umrjem, da pridem s teboj uživat
veselje od vekomaj do vekomaj.

Oče naš. Češčena Marija,

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

M o l i m o.

O Bog, ki si z drago krvjo svojega edinorojenega Sinu hotel posvetiti križ v znamenje življenja, prosimo te, daj, da se bodo vsi, ki se vesele poveličanja svetega križa, veselili povsod tudi tvojega varstva. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Razne molitve.

Pred sv. Rešnjim Telesom.

Pobožno in ponižno te molim, skrito božanstvo, ki si zagrnjeno v skromno podobo kruha.

Popolnoma se ti izroča moje srce, trepeti in omaguje, ko razmišlja o tej tvoji neskončni ljubezni.

Vara me sicer pogled, vara me okus, varajo me vsi počutki, toda jaz vem, da me ne vara živa vera nate:

Ti, Sin božji, ki si prišel na svet, da si dal pričevanje o resnici, ti si govoril, in tvoji besedi verujem bolj, nego svojim počutkom.

Ko si visel na križu, je bilo skrito samo tvoje božanstvo:

Na oltarju je pa skrito oboje — božanstvo in človečanstvo.

Kljub temu pa verujem tebi, Resnica, in priznavam, da bivaš pod podobo kruha kot Bog in kot človek.

Z razbojnikom ob tvoji desnici molim k tebi in te prosim, usliši me, kot si uslišal njega, spomni se me in reši me.

Reši me, nebeški pelikan, Jezus Kristus, očisti me nečistega s svojo krvjo in daj, razodeni mi po smrti svoje božje obličje, da te bom gledal in užival — na vekov veke. Amen.

V bridkosti.

Dobri Jezus, moj Bog in moj Gospod! Glej, preblagi, ti si moja moč, moje zavetje in moj spasilj. Vedno sem vate veroval, vedno sem nate upal in vedno sem te ljubil. O, da bi te bil bolj iskreno

in pristrčno! Ne zameri mi! Saj vroče hrepenim, da bi te zmiraj bolj ljubil.

Glej, danes prihajam k tebi kot revež, ves potrtn in trkam na tisto srce, ki se je dalo iz ljubezni do mene prebosti. Dvigni se, preusmiljeni, in hiti mi na pomoč v tej bridkosti. Ne pahni me od svojega božjega srca, ampak podaj mi roko in otmi me. Pri križu katerega si objel in nesel na Golgato in umrl na njem, pri tem rešilnem znamenju te prosim, reši me nadloge, ki me tare, odvzemi mi križ, ki tako grozno stiska moje srce. Kam naj grem v tej nadlogi, če ne k tebi, moj Jezus Rešnik? Saj si ti zdravje bolnikov, ti opora slabotnih, ti tolažnik žalostnih! Ti sam si me klical: Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, jaz vas bom poživil. Glej, do tal

upognjen od teže bridkosti, klečim pred teboj in kličem z nesrečnimi gobovci: Jezus, sin Davidov usmili se me! Usmili se me in reši me stiske, ki me je zadela.

Toda, kakor si molil sam na Oljski gori: Oče, ne moja, ampak zgodi se tvoja volja, tako molim jaz danes k tebi. Če je vseč tvojemu božjemu srcu, da trpim, če je tvoja volja, da me preskusiš s tem križem, potem se ga ne branim. Drage volje ga poljubim in ponižno sklonim svoje rame pod njegovo težo. Ali prosim te, pomagaj mi, podpiraj me. Moči mi daj, da me ne potare obup, srčnosti vlij mojemu srcu, da ga ne obvlada strah, vžgi mi tisto ljubezen, katera vse pretrpi, vse prenese. Če si ti z mano, kdo bo zmagal zoper mene? Trdno upam, jasno sem prepričan, da se mi po tvojem usmiljenju izpremeni

bridkost v veliko radost, da mi stoterno povrneš v večnosti. Naj bom torej stanoviten v tvoji ljubezni, naj bom potolažen s tvojo milostjo, naj bom močen s tvojo pomočjo in rešen po tebi — Odrešeniku, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Rojstni dan.

Prvi dar, ki si mi ga poklonil, moj Stvarnik, je bilo življenje. Ni me še bilo, pa si me že ljubil. Nisem te še mogel ljubiti, ker sem bil. — nič — ti si pa že name mislil. Pozval si me k življenju, moj dobri oče. Kakor ljubiš Serafe, si ljubil mene. Tvoj Sin je na križu trpel že zame, ko sem bival edino še v tvoji vsevedni misli. Skrbno si me vodil do danes. Koliko nesreč si odvrnil od mene,

da niti ne vem zanje. Kako dobre stariše si mi odbral, ki so skrbeli zame, ljubili me tako pristrčno in iskreno. Mnogo dobrotnih src si obudil, da so razveseljevali mojo dušo z besedo in dejanjem. Koliko veselih ur mi je že rodilo življenje, dar tvoje roke. Vem in priznam, da sem ti bil često nehvaležen. V nadlogi sem bil malo-dušen, v veselju sem te celo pozabil. Toda ti me nisi pozabil nikdar. Kadar sem se izgubljeni otrok k tebi vrnil, vselej si sprejel moje skesano srce in vse si mi odpustil, vse pozabil.

Koliko sem ti dolžan, o Bog!

Sprejmi torej današnji dan gorko zahvalo, ki ti jo poklanja tvoj otrok — svojemu dobremu Očetu. Tvoj blagoslov naj me spremlja tudi v bodoče. Prosim te zdravja, varuj me nesreče, otmi me grehov

Zato te ne prosim samo dolgega življenja — prosim te dobrega, pravičnega življenja. Naj ne bom nikdar nevreden tvoje ljubezni, da bo enkrat moj smrtni dan — rojstni dan za nebesa. Amen.

Za duše v vicah.

Psalm 129.

Iz globočine kličem k tebi, Gospod, Gospod usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje prošnje.

Ako boš gledal na grehe, Gospod, Gospod, kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave zaupam v tebe, Gospod.

Moja duša se zanaša na njegovo besedo, moja duša zaupa v Gospoda.

Od jutranje straže pa do noči naj Izrael zaupa v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje,
in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo Izraela odrešil od
vseh njegovih hudobij.

Gospod, daj jim večni mir in
pokoje.

In večna luč naj jim sveti.

Naj počivajo v miru.

Amen.

Usmiljeni Bog, Stvarnik in
Odrešenik vseh vernih, odpusti
ubogim dušam, ki te zdaj ljubijo,
pa te zavoljo časne kazni ne mo-
rejo gledati. Sprejmi v zadoščenje
moje prošnje in moje trpljenje. Po
Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. Češčena Marija,

Za mrtve stariše.

O Bog, ki se nas vselej usmiliš
in nam vedno prizanašaš, ponižno
te prosim za duše svojih roditeljev,
ki sta se že ločila s sveta. Nikar

ju izročiti v roke sovražniku, nikar
ju ne pozabi na veke. Ukaži svojim
angelom, da ju spremijo in pri-
vedejo v domovino večnega raja.
Zakaj, vedno sta verovala nate,
vedno sta upala nate. Zato ju otmi
večni kazni in dodeli jima večno
radost v svojem kraljestvu. Po
Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za srečno smrt.

Jezus, naš Bog, učlovečeni Sin
božji! Za moje zveličanje si se
rodil v hlevu. Za me si živel v
revščini, v nadlogah in bridkostih.
Za me si umrl na križu v groznih
bolečinah. Prosim te, reci v tre-
nutku moje smrti svojemu božjemu
Očetu: „O č e, o d p u s t i m u!“
Reci svoji preljubi Materi: „Glej,
tvoj sin!“ Reci moji duši:
„D a n e s b o d e š z m e n o j v

raju.“ Moj Bog, moj Bog,
ne zapusti me ob smrtni uri!
„Žejen sem!“ Zares o moj Bog,
moja duša je žejna po tebi, ki si
studenec žive vode. Moje življenje
gine kakor senca. Le malo časa še,
in vse bo zame „dopolnjeno“.
Zatorej, prečastitljivi moj Zveličar,
od tega trenutka za vse veke
„izročam v tvoje roke
svojo dušo“. Gospod Jezus,
sprejmi jo milostno! Amen.

(800 dni odp. vsakikrat.)

Na bolniški postelji.

(Ponavljaj večkrat te vzdihljaje, če si
bolan. Narekavaj jih, kadar obiščeš ne-
varno bolnega, ali če si ob smrtni postelji
umirajočega.)

Usmili se me, o Bog, po svoji
veliki milosti!

V tebe, o Gospod, zaupam, ne
bom osramočen vekomaj,

V tvoje roke, o Gospod, izročim
svojo dušo!

O Bog, pridi mi na pomoč;
Gospod, hiti mi pomagat!

O Gospod in Bog, bodi moj
varih!

Bog, bodi milostljiv meni greš-
niku!

Jezus, sin Davidov, usmili se
me!

Preljubi Gospod in Zveličar
Jezus Kristus, po moči svojega
svetega trpljenja me sprejmi med
svoje izvoljence.

Gospod Jezus, sprejmi mojo
dušo!

Marija, mati milosti, mati usmi-
ljenja, varuj me sovražnika in me
sprejmi ob smrtni uri.

Sveti angel božji, stoj mi ob
strani in varuj me.

Vsi sveti [angeli in svetniki
prosite zame, hitite mi na pomoč!

Naj se zgodi, naj bo hvaljena in vekomaj povelečevana v vsem najpravičnejša, najvišja in najljubeznivejša volja božja. (Odp. 100 dni.)

Moj Jezus, usmiljenje. (Odp. 100 dni.)

Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak odrešenik. (Odp. 50 dni.)

Ljubljeno bodi povsod presveto Srce Jezusovo! (Odp. 100 dni.)

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo. (Odp. 100 dni.)

Jezus, Marija, Jožef, vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija in Jožef, stojte mi na strani v zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef, naj z vami združen mirno izdihnem svojo dušo. (Odp. 300 dni.)

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju, da ne poginemo v strašni sodbi.

O Bog, ako je moje življenje
tebi v čast, meni v zveličanje in
bližnjemu v korist, reši me bolezni
in vrni mi ljubo zdravje. Ako je
pa sklep tvoje svete volje, da se
ločim s sveta, zgodi se tvoja sveta
volja! Samo pristrčno te prosim,
ozri se na moje potrto in skesano
srce, odpusti in pozabi moje sla-
bosti in grehe zaradi trpljenja
svojega Sina Jezusa Kristusa, ter
privedi mojo dušo na livade večne
radosti, kjer te bom hvalil z vsemi
izvoljenimi — na vekov veke. Amen.

Četrť ure pred Najsvetejšim.

(Premišljuj trojni vzrok, zakaj prebiva Jezus na naših oltarjih, kadar prideš molit Najsvetejše, med sv. mašo ali na dan sv. obhajila.)

„Pridite, jejte kruh in pijte vino, katero sem vam pripravil!“ Preg. 9.

Tako me vabiš, o Gospod, na dragoceno večerjo, katero si pripravil na večer pred svojim trpljenjem za vse ljudi, za vse čase, za vse kraje.

„Vzemite in jejte! — To je moje telo, ki bo za vas dano. — To delajte v moj spomin! —“

Te besede, moj Odrešenik, so tvoja oporoka, katero si še isti večer podpisal s kapljami svoje krvi na Oljski gori. S tem večnim testamentom mi je razodelo tvoje ljubezni in usmiljenja polno srce, kaj te je nagnilo, da si za vesoljni

svet ob svečanoskrivnostnem trenutku izrekel to oporoko. Poznal si trojno rano človeštva, ki se je odtrgalo od tebe, vojskovalo vojsko zoper Boga in v mraku in senci skvarjeno stalo na robu obupa in čakalo, kdaj pride Bog sam, da je reši.

In prišel si sam, Bog — Odrešenik — prišel si na zemljo, da si obudil in ohranil v človeštvu spomin na Boga — Gospoda, — katerega so pozabili: „To delajte v moj spomin!“

Prišel si na svet k nam upornim, ki kratimo Bogu čast, prišel si kot — vedna žrtev, ki naj zadošča nebeškemu Očetu za rope, ki jih vrši človeštvo, ko vojskuje vojsko grehov zoper Boga: „To je moje telo, ki bo za vas dano!“

Prišel si na svet k ljudstvu, ki je sedelo v senci zmot in hrepenelo

po Bogu in resnici, pa si ni moglo pomagati. Govoril si večne besede: „Brez mene ne morete nič storiti,“ torej ne veliko, ne malo — nič ne moremo slabotni brez tebe. Zato si postavil ta zakrament nam v pomoč, nam v dušno hrano, nam, ki smo trst v vetru — brez tebe: Vzemite in jejte!“

Torej ta trojni vzrok, da ohraniš spomin na Boga, da se žrtvuješ Bogu za nas, da nas slabotne hraniš z lastno krvjo in mesom, to je nagnilo tvojo božjo ljubezen, da si se odel v podobo hlapca in prišel v revnih jaslicah na svet.

Molim te ponižno in iskreno te zahvaljujem, ko razmišljam klečeč pred teboj skrivnostne vzroke, zakaj da bivaš skrit v tabernaklju.

„To delajte v moj spomin!“

Knjiga zgodovine vesoljnega človeštva pred teboj in za teboj glasno priča, kam zaide človek — brez tebe, o Bog. „Kakor izgubljene ovce — so vsi zablodli . . .“ „Zapustili so Boga, ki jim je dal življenje, pozabili so Gospoda, svojega stvarnika . . .“ „Darovali so hudičem in ne Bogu“ . . . In Gospod je rekel: „Skril jim bom svoje obličje (— odvzel jim bom milost) in bom gledal njih konec . . .“ Ogenj se je vnel v mojem srdu in bo gorel do najzadnjega pekla . . . Nakopičil bom nadnje nadloge in postrelil bom vanje svoje pušice . . .“

Kar je prerokoval Mozes o tistih, ki zavržejo opomin na pravega Boga, taisto spričuje apostol narodov, veliki modrijan, o čividec, izvoljena posoda božjega imena — sv. Pavel v listu do Rimljanov.

„Modre so se imenovali, pa so bili neumni. Izpremenili so veličastvo neminljivega Boga v podobo minljivega človeka . . . Zato jih je Bog prepustil nesramnim strastem, da so polni vse krivice, polni lakomnosti in nevoščljivosti, ubijanja in hudodelnosti, da so obrekovavci, Bogu sovražni, izmišljevalci hudobij, starišem nepokorni, brez ljubezni, brez zvestobe, brez usmiljenja“ . . . „In zato — da govori prerok Joel — so strohneli kot živali v lastnem blatu . . .“

Moj Jezus, kako strašna so ta pričevanja in vendar tako resnična. Vsa vesoljna zgodovina jih izpričuje in potrjuje. In tvoje božje srce je videlo izgubljene ovce, usmiljenje se je rodilo v njem, vstrepetalo je v ljubezni do vesoljnega človeštva in reklo: „Množica se mi smili“ . . . Usmiljenje ti je

narekavalo vsemogočne besede, s katerimi si uničil samega sebe bolj, nego so te uničili rablji ob bičanju in kladiva pri križanju. Pod skromno podobo kruha si se skril, nastanil si se med nami do konca sveta, ponižal si se, da se bolj ponižati ne moreš — bolj nego v hlevcu na betlehenskem pašniku, bolj nego v revni hišici tesarjevi, bolj nego na Oljski gori — bolj nego na križu. To neizmerno ponižanje pa samo zato, ker se ti množica smili . . . Moj Gospod, kdo bi razumel tvojo ljubezen!

Ne, moj Bog, nikoli nočem kreniti s pota, ki vodi do tebe. Nikdar naj me ne zadenejo pušice tvojega pravičnega srda! Ker pa poznam svojo slabost, zato prihajam k tebi, zato si oživljam spomin nate — pred najsvetejšim zakramentom. Saj edino tukaj se naučim,

kako mi je ljubiti dobro, kako sovražiti hudo, kako bežati pred tvojo sodbo.

Spomin na tvoje trpljenje, ki živi in gori neprenehoma na oltarjih, lije žarke ljubezni v moje hladno srce. Saj si sam rekel, da si prinesel ogenj na svet, ogenj ljubezni, in hočeš, da vžiga, da razžarja naša mrzla srca. S psalmistom govorim: „Ogrelo se je moje srce v meni, in med premišljevanjem tvojega spomina je zagorel ogenj!“ In s sv. Bernardom trdim: „Najbolj te ljubim, ko premišlujem kelih, katerega si pil zaradi mene — kelih trpljenja!“

Ne daj, moj Odrešenik, da bi kdaj umrl v moji duši spomin na tvoje trpljenje, na tvojo ljubezen. Zaj se ti smili množica in med njo sem tudi jaz. Prešine naj me vsaj iskrica tvojega neskončnega

ognja, — in gorko bo v moji duši, svetlo v mojem srcu. Moja noga ne bo krenila na pot zla, moja dela se ne bodo bala luči.

Vendar pa odkritosrčno priznavam, da sem tvoj nepokorni otrok in da mi ne zadostuje samo tvoja očetovska ljubezen — treba je meni strahu. Dobrodelni strah — strah božji, ki sovraži zlo — mi poraja v duši tvoj spomin. Kakor skozi skrito okno me opazuje tvoje oko — skozi vratca tabernakelja. Pred teboj se mi vzbuja zavest, da vse vidiš, da vse veš. In tudi zato si se ogrnil v podobo kruha, tudi zato si izbral svoje stanovanje med nami, da se bojimo zla, ker nas vidiš, ker nas neprenehoma gledaš. Ko pridem obložen z grehom predte, vstrepetam in se bojim. Govoril sem v grehu z neumniki: „Kdo me vidi? Tema me zakriva!

Pa nisem pomislil, da vse vidi oko Gospodovo.“ Zato prihajam k tvojemu spominu, da me spremi od tod tvoj strah, ne strah, ki ga rodi maščevanje, marveč strah ljubezni. Ne sovraštvo, ljubezen žene očeta, da sledi skrivnim, hudim potom sinovim. Oteti hoče sina, ker ga ljubi. Tudi tvoje oko hodi za mano, spremlja vsako dejanje iz ljubezni, da me otmeš, da se ne pogubim.

Hvala tisočera tvojemu spominu, hvala tvojemu strahu, ki mi ga vzbujaš z oltarja!

„To je moje telo, ki bo za vas dano.“

S temi besedami si razodel, dobri Jezus, drugi vzrok, zakaj si postavil najsvetejši zakrament. Telo, ki bo za nas d a n o — je večna žrtev za naše grehe. Brez meje je zasluženje, katero je rodilo tvoje trpljenje. Toda še bolj brezmejna

je tvoja ljubezen. Ne zadostuje tvojemu srcu ena daritev — vsak dan tisočkrat se hočeš darovati za nas, vsak dan, povsodi — do konca sveta. Brez meje je tvoja ljubezen!

Boj greha zoper Boga, upor in rop se je pričel v raju, ko je segla Evina roka po prepovedanem sadu in oropala Boga, kar si je izgovoril zase: „Od drevesa, ki je sredi raja, pa ne smeta jesti!“ In vendar sta jedla — upornika, roparja! In za prvimi stariši je šel človeški rod, ropal Bogu čast, kamen molil in zlato, Boga pozabljal. In ta uporni rod, ki bi zaslužil le kazen, se je zasmilil tvojemu srcu. Prišel si in s svojo krvjo, z žrtvo na križu si raztrgal dolžno pismo, poplačal krivice vsega človeštva. Človeško srce strmi nad to ljubeznijo, nad to žrtvo. Človeški razum mora sklepati: Poravnano, plačano —

ljudstvo oteto, greh uničen za vselej
— človeštvo spravljeno z Bogom
— ne bo več roparski segalo v
božje pravice. Toda ne! Ti, vse-
vedni, si vedel drugače. Ni bilo
še konec upora zoper Boga. Na
novo se dviga človeški rod zoper
Stvarnika, taji ga, zaničuje ga,
njegove zapovedi tepta z nogami,
„resnico božjo spreminja v laž,
časti in služi rajši stvarem kakor
stvarniku . . .“ In ti, vsevedni, si
to vedel. Zato si hotel biti žrtev,
jagnje, ki o d j e m l j e — vedno,
vsako uro, vsakemu človeku — grehe,
če pride skesano k tebi in prosi
odpuščenja. „Kakor jagnje si peljan
vsak dan v zakolj — vsak dan na
naših oltarjih — in ne odpreš svojih
ust. Ranjen si — ponižan si pod
podobo kruha in vina — zaradi
naših hudobij in darovan si zanje,
ker si sam hotel.“

Moj Jezus, če premišljujem, kolikokrat sem šel za stvarjo in pozabil stvarnika, kolikokrat je že zaslužil vesoljni svet božjo obsodbo: Če boš jedel od prepovedanega sadu, boš smrti umrl — tedaj jasno spoznam pred teboj, da edino tvoja večna žrtev na oltarju tolaži Očetovo jezo. Vsak dan se dviga sladki duh tvojih žrtev z oltarjev pred božji prestol in Sin kaže Očetu svoje rane in prosi z neizrekljivimi vzdihom za vse človeštvo. Edino ta žrtev presvete maše zadošča Onemu, ki govori brezbožnikom in grešnikom po preroku:

„Ako nabrusim kot blisk svoj meč, in seže po sodbi moja roka, se bom maščeval nad svojimi sovražniki in bom povrnil tistim, ki me sovražijo...“

Prisrčno te zahvaljujem, nedolžna, vedna žrtev, skrita v ta-

bernaklju za to tvojo neskončno ljubezen. Ustavi meč Očetov, ki je bil morda zaradi mojih grehov že često naperjen vame, otmi me, Jagnje, strašnega maščevanja, otmi vesoljni svet, otmi nas, otmi, dobri Jezus, ker tonemo brez tvoje pomoči!

„Vzemite in jejte!“

Glej, tretji vzrok, povedan v tvoji oporoki, zakaj si postavil najsvetejši zakrament! Nisi nam hotel biti samo spomin, večni klic: Ne bežite od Boga! Vrnite se k njemu! Ne zadošča ti samo večna žrtev, ker veš, da me Bog, ki me je ustvaril brez mene, ne bo zveličal brez mene, brez mojega napora. Ali človeški naravi je izvirni greh, prvotni rop in odpad od Boga, vsekali globoko rano. Od prepovedanega sadu se je ro-

dila ta rana, zato naj jo zaceli sad drugega drevesa — sad s tvojega križa. Vzemite in jejte! Uživajte ta sad, da se vam zaceli rana izvirnega greha, ki je rodil smrt na svet. „Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega, ne boste imeli življenja v sebi!“ Uživajte, da ubežite smrti, pridite in jejte kruh, kateri sem vam pripravil, da ne bo zastonj moja kri, da ne bodo zastonj neskončne žrtve zate, moje ljudstvo! Kako si dober, zdravnik moje ranjene duše!

Trojno rano je vsekali strup kače - satana naši naravi: Omračil nam je razum, vžgal je neurejeno strast in vlil sad smrti v naše telo.

Vse človeštvo je zabredlo od resnice v laž, od luči v temo. Največji misleci so koprnili po resnici celo življenje — pa légali obupani v grob. Brez tebe niso prišli k

polni luči. Tema je pokrila vesoljno človeštvo. „Modre so se imenovali, pa so bili neumni!“

Moj Jezus, še danes se imenujejo premnogi, ki tebe zapuščajo, modre. Govore, da iščejo resnice, pa nastavljajo ušesa lažem. Od tvojih naukov obračajo razum pa gredo za bajkami, ki ščegetajo uho. Jaz pa verujem, da si ti edina luč, ki razsvetljuje vsakega človeka. Zato hitim k tebi, da mi preženeš temo najmanjšega dvoma. Saj veš, kako strupena kača bljuje še neprenehoma strup v naša srca, saj oče laži še hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Tvoje presveto Telo, o Jezus, je prava luč, katera razsvetljuje naše duše. Jasna vera je tvoj dar. Zato te ponižno prosim zanj. Vlij ta dar večne luči v moje srce, in teme ne bo nikoli v njem!

In odkod tema? — „Meso poželi zoper duha! — Drugo postavo vidim v svojih udih, ki nasprotuje postavi duha.“ To je torej boj, ki se je spočel v raju, ki traja v človeštvu doslej in bo trpel do konca. Postava mesa — zakon strasti! To je ogenj, ki razjeda naša srca, to je grozni ogenj, ki ne rodi luči, rodi pa temo. Kdor hodi za tem ognjem, ne hodi za teboj. Zakaj kdor hoče za tabo, mora zatajiti samega sebe — mora uničiti temo, zmagati neurejene strasti, ki viharo divjajo v nas. Ali kako bi to storil brez tebe, moj Odrešenik! Stoletja so nam porok, narodi, ki so poginili kot živali v lastnem blatu, so pečat na tvoje besede: Kdor ne je mojega mesa in ne pije moje krvi, nima življenja v sebi. Nima življenja, nima sile in moči, da bi strl strast, pregnal temo in hodil v tvoji luči.

Zato te prosim, nebeška mana, bodi rosa moji duši, da se ohladi v meni ogenj strasti, ki žele zoper tvoje zapovedi, ki iztegajo roke po prepovedanem sadu, ki ljubijo temo zmote in se skrivajo pred lučjo. Pridi, če te ne morem prejeti resnično, vsaj duhovno v moje srce, da se pokrepčam za boj, ki naj bo bojevan le zate in nikdar ne zoper tebe, moj Odrešenik.

Sedaj se poslavljam od tvojega oltarja. Poživil se mi je spomin na tvoje trpljenje in tvojo ljubezen. Vstrepetal sem strašno, ko sem se jasno zamislil v tvojo vsevednost in v tvojo sodbo. Bridek kes je prevzel mojo dušo. Toda srce se je napolnilo z veselim upanjem, ko sem premišljal tvoje žrtve zame. Tvoja luč je posvetila v mrak moje duše. In sedaj grem bojevat boj življenja - brez skrbi, ker greš

ti z menoj. Prepričan sem, da me ne zapustiš. Saj ti tudi jaz slovesno obljubim, da nikdar ne zapustim tvoje postave. Zato te prosim, bodi mi še v zadnjem boju - na smrtni postelji pomoč in tolažba, da se ločim s tega sveta kot zmagavec in da se bom radoval vekomaj pri tebi, moj Jezus, Zveličar in Odrešenik. Hvaljen in slavljen na vekov veke. Amen.

Kazalo.

	Stran
Jutranja molitev	1
Večerna molitev	3
Molitev pred podobo sv. družine	5
„Spomni se“	6
Prva sv. maša	8
Druga sv. maša	16
Spovedne molitve	26
Izpraševanje vesti	28
Spokorni psalm	38
Obhajilne molitve	42
Tri božje čednosti	44
Litanije za očitno službo božjo:	
Litanije presv. imena Jezusovega	54
Litanije presv. Srca Jezusovega	63
Lavretanske litanije Matere božje	69

Litanije vseh svetnikov . . .	83
Sv. križev pot	98
Razne molitve:	
Pred sv. Rešnjim Telesom . . .	123
V bridkosti	124
Rojstni dan	127
Za duše v vicaх	129
Za mrtve stariše	130
Za srečno smrt	131
Na bolniški postelji	132
Četrť ure pred Najsve- tejšim	135

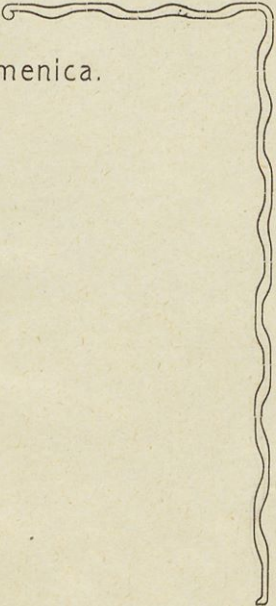

Spomenica.

Spomenica.

Spomenica.

Spomenica.

∴ Tiskala tiskarna ∴
„Katol. tisk. društva“
∴ v Postojni. ∴

